

[Behnke]

Begrundelse

Når Danmarks forhold til Sydafrika bliver normaliseret i løbet af kortere tid, er der et meget stort potentiale for salg af dansk undervisningsknowhow.

Under spørgerens personlige rejse i landet i juni 1990 var det muligt at konstatere, at Sydafrika har et enormt behov for kvalificerede grunduddannelser.

De danske traditioner for håndværksuddannelser, handelsuddannelser og uddannelser på tilsvarende niveau kan blive af vital betydning for den videre proces i landet.

Det er spørgerens opfattelse, at man normalt (også i andre lande) fokuserer mest på »fine« akademiske uddannelser og muligheden for at videregive erfaringer på det højeste niveau. Imidlertid mangler netop Sydafrika den underskov af korte uddannelser, der hurtigt kvalificerer unge til at arbejde i handel, håndværk og industri.

Derfor er det spørgerens håb, at Undervisnings- og Forskningsministeriet vil være parat til at tilbyde sydafrikanerne vore gode erfaringer og traditioner, når den politiske situation er normaliseret.

Svar (7/11 90):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Som bekendt har reformtiltagene i Sydafrika ikke nået et sådant omfang, at det har ført til ændringer i den danske sanktionslovgivning.

Et samarbejde med Sydafrika på uddannelsesområdet forudsætter så dybtgående og uigenkaldelige demokratiske forandringer i det sydafrikanske samfund, at grundlaget for en ophævelse af den danske sanktionslovgivning er til stede.

Undervisnings- og Forskningsministeriet har i de senere år medvirket til etablering af en knowhoweksport på uddannelsesområdet. Markedet har især været udviklingslandene og på det seneste de nye demokratier i Østeuropa. Knowhoweksporten omfatter ikke alene de videregående uddannelser. Den vedrører i høj grad også erhvervsuddannelserne.

Såfremt forholdene i Sydafrika ændrer sig afgørende og uigenkaldeligt i demokratisk retning – og sanktionerne dermed ophæves – medvirker Undervisnings- og Forskningsmini-

steriet gerne i bestræbelserne på at sælge uddannelsesydelser til landet.

Spm. nr. S 133

Til *socialministeren* (2/11 90) af:

Køpke Christensen (FP):

»Tager ministeren snart initiativ til at lovliggøre, at kommunerne trækker eventuelle restancebeløb på daginstitutionsområdet fra i kontanthjælpen?«

Begrundelse

Med eksemplet fra Åbenrå Kommune, hvor der bl.a. i en flygtningeinstitution kun er én forælder, der betaler, må der efter spørgerens opfattelse hurtigst muligt tages et lovinitiativ til, at der bliver lovhjemmel for, at familier, der står i restance og er på kontanthjælp, får fratrukket beløbet i kontanthjælpen. Jeg nævner ovennævnte institution som eksempel, da der her er tale om næsten kollektiv nægtelse af betalingen.

Svar (7/11 90):

Socialministeren (Aase Olesen):

Den 30. oktober 1990 behandlede Folketinget beslutningsforslag nr. B 1 om inddrivelse af skyldig betaling for offentligt formidlet dagpleje. Beslutningsforslaget er fremsat af Fremskridtspartiet.

Under behandlingen af B 1 omtalte jeg Socialstyrelsens undersøgelse fra oktober 1989 om virkningerne af de pr. 1. maj 1989 indførte regler om, at kontanthjælpsmodtagere skal betale for deres børns ophold i daginstitution og dagpleje.

Som jeg gav udtryk for under debatten, er det mit umiddelbare indtryk, at der nu er rimelig ro på dette område, men at jeg ønsker dette bekræftet gennem en undersøgelse.

Jeg har derfor givet tilsagn om at lade Socialstyrelsen iværksætte en undersøgelse, som skal belyse, hvorledes reglerne om kontanthjælpsmodtageres betaling for daginstitutionsophold m.v. virker, herunder kommunernes anvendelse af bistandslovens § 49 og de særlige regler om nedsat forældrebetaling ved tildeling af socialpædagogiske fripladser.

Jeg har derfor ikke på nuværende tidspunkt planer om at tage initiativ til at give kommuner-